

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17052/2025
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жељка Томљеновић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Анђела Ивановић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3013/24 од 28.05.2025. године, у седници одржаној 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3013/24 од 28.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3013/24 од 28.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 487/24 од 24.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио утврђење права својине, упис и укњижбу на непокретности уписане у листу непокретности бр. ... КО Стара Пазова, парцела бр. ... град њива 1. класе градско грађевинско земљиште 16а 86м² на којој је саграђена породична стамбена зграда површине 160м² у улици ... бр. ... у Старој Пазови, са имена ББ, као катастарски укњиженог власника 1/1, преко досуђених 1/3 дела до тражених 1/2 дела. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 404.451,45 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3013/24 од 28.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца а жалба тужене делимично усвојена, делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови П 487/24 од 24.06.2024. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка тако што се обавеза тужене да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка снижава са износа од 404.451,45 динара на износ од 245.365,00 динара, а у преосталом непреиначеном делу, првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да

туженој надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 27.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, по основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на непокретностима по основу брачне тековине, а побијана пресуда донета је правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање. Тужилац у ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија била изузетно дозвољена у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на које у ревизији указује, није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу те одредбе закона.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 21.10.2016. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на неновчано потраживање, у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**